

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 474/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **BPT LEASING, a.s.**, Drieňová 34, Bratislava, IČO 31 357 814, zastúpenej Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom, Rožňavská 2, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Levice v konaní vedenom pod sp. zn. 16Cb/31/2020, Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 15Cob/32/2022 a sp. zn. 15Cob/84/2022 a Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5Cob/133/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a napadnuté konanie

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 31. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16Cb/31/2020, postupom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 15Cob/32/2022 a 15Cob/84/2022, postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5Cob/133/2023. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd konštatoval, že jej právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov porušené bolo, aby prikázal Krajskému súdu v Bratislave konať v napadnutom konaní bez prietáhov, aby priznal sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie vo výške 12 000 eur a aby jej priznal náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je jednou zo žalovaných v napadnutom konaní o určenie neplatnosti dražieb, ktoré začalo žalobou podanou 29. mája 2020 na okresnom súde. Z obsahu ústavnej sťažnosti tiež vyplýva, že v napadnutom konaní došlo k viacerým procesným úkonom: 29. mája 2020 podanie žaloby, 28. augusta 2020 výzva okresného súdu žalovaným, 14. novembra 2020 vyjadrenie sťažovateľky, 16. novembra 2020 vyjadrenie žalovaného v 3. rade, 23. novembra 2020 vyjadrenie žalovanej v 2. rade, 15. decembra 2020 výzva okresného súdu žalobcovi na vyjadrenie, 15. decembra 2020 výzva okresného súdu sťažovateľke a žalovanému v 3. rade, žalobcovi na predloženie splnomocnenia, 17. decembra 2020 predloženie

splnomocnenia, 19. decembra 2020 podnet sťažovateľky na disciplinárne potrestanie vyššej súdnej úradníčky, 28. decembra 2020 vyjadrenie žalovaného vo 4. rade, 28. januára 2021 oznámenie okresného súdu o pochybení vyššej súdnej úradníčky, 18. februára 2021 výzva okresného súdu žalobcovi na vyjadrenie, 13. júla 2021 výzva okresného súdu žalobcovi, 6. septembra 2021 výzva okresného súdu žalobcovi, 5. novembra 2021 konanie pojednávania a vydanie rozsudku okresného súdu č. k. 16Cb/31/2020-190 (zamietnutie žaloby), 23. novembra 2021 odvolanie žalobcu, 17. januára 2022 vyrubenie súdneho poplatku, 20. januára 2022 zaslanie odvolania žalovaným, 3. februára 2022 vyjadrenie žalovaného v 2. rade, 8. februára 2022 vyjadrenie sťažovateľky, 14. februára 2022 vyjadrenie žalovaného v 3. rade, 15. februára 2022 zaslanie vyjadrení sporovým stranám, 3. marca 2022 predloženie odvolania Krajskému súdu v Nitre, 31. marca 2022 vrátenie spisu okresnému súdu, 26. mája 2022 okresný súd vydal opravné uznesenie č. k. 16Cb/31/2020-281, 11. júla 2022 predloženie odvolania Krajskému súdu v Nitre, 19. septembra 2023 postúpenie odvolania Krajskému súdu v Bratislave, 29. júla 2025 Krajský súd v Bratislave v konaní sp. zn. 5Cob/133/2023 vyhlásil rozsudok, ktorým potvrdil rozsudok okresného súdu. Z obsahu ústavnej sťažnosti ďalej vyplýva, že ku dňu podania ústavnej sťažnosti rozsudok odvolacieho súdu nebol písomne vyhotovený, a teda ani doručený. V ústavnej sťažnosti sťažovateľka napáda celkovú dĺžku napadnutého konania 5 rokov a 2 mesiace, pričom napadnuté konanie na prvom stupni malo trvať 1 rok a 10 mesiacov a na odvolacom súde už viac ako 3 roky. V ústavnej sťažnosti sťažovateľka poukazuje na to, že súdna reorganizácia počas odvolacieho konania nie je pre posúdenie naplnenia práva sťažovateľky na konanie bez prieťahov podstatná a že sťažovateľka svojím konaním v napadnutom konaní nijako neprispela k prieťahom. V ústavnej sťažnosti sťažovateľka odôvodňuje výšku požadovaného primeraného zadosťučinenia tak, že za primeranú považuje sumu 2 000 eur za každý začatý rok trvania konania aj vzhľadom na kontinuálny rast cien a zvyšovanie minimálnej a priemernej mzdy v Slovenskej republike.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je okrem iného posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu.

4. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd zároveň osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť. Ústavný súd zohľadňuje aj rozhodovaciu prax

a judikatúru ESĽP, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

5. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy opakovane pripomína, že nie každý zistený priesťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými priesťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priesťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

6. Pri posudzovaní ústavnej sťažnosti sa ústavný súd zameril na posúdenie charakteru a dĺžky napadnutého konania, ako aj na posúdenie predpokladu ukončenia napadnutého konania a aj na posúdenie postupu súdov osobitne vyčítaného sťažovateľkou. Napadnuté konanie predstavuje konanie o neplatnosti dražby, čo nie je konanie, ktoré v zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu vyžaduje prednostné vybavenie. Sťažovateľka namieta trvanie konania pred okresným súdom v rozsahu približne 2 rokov a na odvolacom súde v rozsahu približne 3 rokov. Tu však ústavný súd uvádza, že takáto dĺžka konania na jednom stupni v civilných veciach nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a teda ani s právom na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 4 tohto uznesenia). Ústavný súd považuje celkovú dĺžku napadnutého konania za primeranú aj preto, lebo napadnuté konanie sa týka jedného žalobcu a piatich žalovaných, čo procesne predlžuje každé podobné konanie. Sťažovateľkou vyčítaná dĺžka konania pred odvolacími súdmi (Krajský súd v Nitre, Krajský súd v Bratislave) sa nejaví ústavnému súdu ako neprimeraná aj preto, lebo napadnuté konanie v odvolacom štádiu sa týkalo dvoch odvolacích súdov a predovšetkým 29. júla 2025 došlo k vydaniu rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozsudok okresného súdu a ktorý po doručení bude viesť k právoplatnému ukončeniu napadnutého konania a odstráneniu stavu právnej neistoty medzi sporovými stranami v napadnutom konaní. Sťažovateľkou vyčítaný postup okresného súdu a Krajského súdu v Nitre pri vydávaní opravného uznesenia sa nejaví ústavnému súdu ako neefektívny, práve naopak, pretože od vrátenia veci na opravu Krajským súdom v Nitre 31. marca 2022 do opätovného predloženia veci Krajskému súdu v Nitre 11. júla 2022 ubehlo niečo vyše troch mesiacov, čo je vzhľadom na to, že išlo o vydanie opravného uznesenia v procese odovzdávania si veci medzi súdmi dvoch inštancií, primerané. Vzhľadom na uvedené sa postup okresného súdu, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Bratislave v napadnutom konaní javí ako ústavne akceptovateľný.

7. Z uvedených dôvodov by ústavný súd ani po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne nemohol dospieť k záveru o porušení základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú. Keďže

ústavná sťažnosť sťažovateľky bola vo všetkých jej častiach pri predbežnom prerokovaní odmietnutá, ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľky nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. septembra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu